

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ประเทศไทยจะต้องเผชิญกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายนอกและภายในประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็วและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นทั้งโอกาสและความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศ จึงจำเป็นต้องนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้นมาใช้ในการเตรียมความพร้อมให้แก่คน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศ ให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม การพัฒนาประเทศไทยภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2504 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันมีข้อเท็จจริงและเป็นที่ยอมรับกันดังข้อสรุปที่ว่า “เศรษฐกิจ สังคมมีปัญหาการพัฒนาไม่ยั่งยืน” เป็นภาพสะท้อนความจริงให้เห็นถึงการพัฒนาตามกระแสโลกาภิวัตน์ของตะวันตก ซึ่งเป็นการพัฒนาที่ขาดความสมดุลอย่างรุนแรง^[1]

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) จึงได้เปลี่ยนแนวคิดโดยเน้น “คน” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนา โดยเศรษฐกิจเป็นเพียงเครื่องมือในการเสริมสร้างศักยภาพของคน และสภาพแวดล้อมทางสังคม ซึ่งเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของการวางแผนพัฒนาประเทศ ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่สมดุลทุกมิติทั้งคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม โดยมีการเตรียม “ระบบภูมิคุ้มกัน” ด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งของทุนที่มีอยู่ในประเทศ และการบริหารจัดการความเสี่ยงให้พร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศเพื่อมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและสุขของประชาชน^[2] ต่อมาแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ได้บัญญัติ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาและบริหารประเทศ ควบคู่ไปกับกระบวนการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 สำหรับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ยังคงน้อมนำ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นแนวทางปฏิบัติ และให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่ยืด “คนเป็นศูนย์กลาง การพัฒนา” ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8-9 และการพัฒนาที่สมดุลทั้งคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม โดยมีการเตรียม “ระบบภูมิคุ้มกัน” ด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งของทุนที่มีอยู่ในประเทศและ

การบริหารจัดการความเสี่ยงให้พร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศ เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และความอยู่เย็นเป็นสุขของคนไทยทุกคน ^[1]

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนี้ยังคงถูกใช้เป็นกรอบแนวความคิด และทิศทางการพัฒนาระบบเศรษฐกิจมหภาคของไทย ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาที่สมดุล ยั่งยืน และมีภูมิคุ้มกัน เพื่อความอยู่ดีมีสุขมุ่งสังคมที่มีความสุขอย่างยั่งยืน หรือที่เรียกว่า “สังคมสีเขียว” ด้วยหลักการดังกล่าว แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 นั้นจะไม่นับเรื่องตัวเลขการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่ยังคงให้ความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจแบบพหุลักษณะ หรือระบบเศรษฐกิจที่มีความแตกต่างกัน ระหว่างเศรษฐกิจชุมชนเมืองและชนบท ^[3] นอกจากนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันยังคงน้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง ยึดแนวทางการพัฒนาอย่างบูรณาการเป็นองค์รวม ทั้งมิติตัวคน สังคม เศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และธรรมาภิบาล

บ้านโคกอิฐ-โคกใน เป็นหมู่บ้านเก่าแก่แห่งหนึ่งของจังหวัดนครราชสีมา ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 ตำบลพร่อน อำเภอตากใบ จังหวัดนครราชสีมา มีจำนวนประชากรอาศัยอยู่ 22 ครัวเรือน มีพื้นที่ทั้งหมด 6,915 ไร่ เป็นพื้นที่ทำการเกษตร จำนวน 1,072 ไร่ พื้นที่เดิมส่วนใหญ่เป็นพื้นที่นาร้าง สภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนาเป็นหลัก แต่ประสบกับปัญหาดินเปรี้ยวจัด ข้าวให้ผลผลิตเพียง 15-20 ถังต่อไร่ เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2533 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตรโครงการสูบน้ำบ้านโคกภูเวง มีพระราชดำริให้ส่งน้ำจากคลองโมโนะ ให้พื้นที่เกษตรกรรมบ้านโคกกระท่อม บ้านโคกอิฐ-โคกใน และบ้านโคกหมอบก เพื่อใช้ล้างดินเปรี้ยวและปลูกข้าว โดยให้ศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทอง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ เข้าไปช่วยเหลือราษฎร ปรับปรุงดินในพื้นที่บ้านโคกอิฐ-โคกใน เพื่อให้สามารถปลูกข้าวได้ ปัจจุบันศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทอง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ส่งเสริมให้เกษตรกรได้ปลูกข้าวพันธุ์พื้นเมืองหอมกระดังงา จำนวน 461.72 ไร่ และในแต่ละปี งานพัฒนาที่ดิน ศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทอง ฯ ได้จัดให้มีกิจกรรมเกี่ยวกับการปลูกข้าวอย่างต่อเนื่อง โดยเกษตรกรบ้านโคกอิฐ-โคกใน พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น คณะครู-นักเรียน ในบริเวณใกล้เคียงมาร่วมกิจกรรมกันอย่างมากมาย ^[4]

ในปี พ.ศ. 2553 กรมส่งเสริมการเกษตรกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ให้ดำเนินการโครงการเสริมรายได้ให้แก่เกษตรกร ในพื้นที่ศูนย์สาขาของศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทอง อันเนื่อง

มาจากพระราชดำริ โดยให้สำนักงานเกษตรอำเภอตากใบได้พิจารณาให้ลงพื้นที่บ้านโคกอิฐ-โคกใน ซึ่งเป็นศูนย์สาขาที่ 4 จัดให้มีการประชุมแม่บ้านเกษตรกร และเสนอกิจกรรมที่จะดำเนินการเพื่อเป็นการเสริมรายได้ให้กับครอบครัวเกษตรกร มติที่ประชุมได้เสนอให้มีการผลิตข้าวซ้อมมือ เพื่อจำหน่าย และเป็นการใช้ประโยชน์จากผลผลิตข้าวที่เหลือจากการบริโภค โดยใช้ข้าวหอมกระดังงา ซึ่งเป็นข้าวพื้นเมืองของอำเภอตากใบ ลักษณะเด่นของข้าวหอมกระดังงา คือ เมื่อถูกกะเทาะเปลือกออกแล้วจะมีสีแดงเลือดหมู ผลจากการประชุมมีการรับสมาชิกเข้าร่วมโครงการ 20 ราย ต่อมาในปี พ.ศ. 2554 กรมส่งเสริมการเกษตรกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ ได้อนุมัติเงินอุดหนุน เพื่อจัดสร้างโรงเรือนและปรับปรุงบรรจุภัณฑ์^[5]

การจะพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เป็นอย่างยั่งยืนนั้นจำเป็นต้องเข้าใจพื้นฐานของชุมชน พื้นฐานของชาวบ้านที่อยู่ในชุมชนไม่ว่าจะเป็นอาชีพ การศึกษา การพึ่งพาอาศัยกันของชุมชน สาธารณูปโภคทั้งที่รัฐจัดหาให้ หรือที่ชุมชนร่วมกันทำขึ้นเองรวมไปถึงการติดต่อเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายระหว่างชุมชนเพื่อที่จะได้ทราบถึงระดับความสามารถของชุมชน^[6] ปัญหาสำคัญจึงอยู่ที่ว่า ทำอย่างไรชุมชนจะเข้มแข็งขึ้น มีการพัฒนาชุมชนที่เหมาะสม หมู่บ้านและวิถีชาวบ้านซึ่งจะช่วยให้การแก้ปัญหาต่าง ๆ ตรงกับความต้องการของประชาชน และการปรับตัวในการดำรงชีพให้สามารถพึ่งตนเองได้ ในบริบทที่เป็นอยู่รวมทั้งสามารถรองรับต่อผลกระทบต่าง ๆ ได้อย่างแท้จริง^[7] ผู้ประกอบการขนาดย่อมและขนาดกลางจำนวนไม่น้อย ไม่ได้นำกิจการของตนเองเข้าตลาดหลักทรัพย์ ผลกำไรของตัวเองจึงไม่มีผลต่อราคาหุ้น ผู้ประกอบการเหล่านี้ไม่ได้รับผลกระทบจากการพังทลายของเศรษฐกิจไทย เช่น กลุ่มแม่บ้านในหลายท้องที่สามารถแปรรูปอาหาร แล้วทำรายได้เพิ่มอีกครอบครัวละหลายพันบาทต่อเดือน^[8]

การศึกษาสภาพเศรษฐกิจ และสังคม ความคิดเห็น และเจตคติของชาวบ้าน ตลอดจนแนวคิดผู้ที่มีส่วนสนับสนุนส่งเสริมการรวมพลัง เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชน โดยเฉพาะกรณีการผลิตข้าวซ้อมมือของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโคกอิฐ-โคกใน หมู่ 2 ตำบลพร่อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจในการหาคำตอบเพื่อเป็นการพัฒนาชุมชน สร้างงาน เสริมรายได้ และเป็นการวางรากฐานที่เข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจประเทศต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ทั่วไปเพื่อศึกษาภาพรวมของการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนบ้านโคกอิฐ-โคกใน หมู่ 2 ตำบลพร่อน อำเภอดงหลวง จังหวัดนราธิวาส โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้

1.2.1 เพื่อศึกษาสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโคกอิฐ-โคกใน หมู่ 2 ตำบลพร่อน อำเภอดงหลวง จังหวัดนราธิวาส

1.2.2 เพื่อศึกษาความคิดของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโคกอิฐ-โคกใน หมู่ 2 ตำบลพร่อน อำเภอดงหลวง จังหวัดนราธิวาส เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง

1.2.3 เพื่อศึกษากิจกรรมการรวมกลุ่มของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโคกอิฐ-โคกใน ในการผลิตข้าวซ้อมมือ

1.2.4 เพื่อศึกษาแนวคิดของบุคคลสำคัญในท้องถิ่นระดับตำบล ระดับอำเภอ และระดับจังหวัด อันที่จะแสวงหาแนวทางสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรผลิตข้าวซ้อมมือ

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 การวิจัยครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อความเข้าใจในกระบวนการผลิตข้าวซ้อมมือ จึงเป็นการพัฒนาองค์กรธุรกิจ ทำให้เกิดความร่วมมือผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ และจะเป็นประโยชน์ต่อชุมชนอื่น ๆ ในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนของตนเอง

1.3.2 การวิจัยครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อความรู้ ความเข้าใจ ในกระบวนการพัฒนาการผลิตข้าวซ้อมมือของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ซึ่งใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ จนกลายมาเป็นอาชีพสำคัญของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร อันจะทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและพัฒนาต่อไป

1.4 ขอบเขตของโครงการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ควบคู่กันไป โดยศึกษาสภาพเศรษฐกิจ และสังคม ความคิดเห็น และเจตคติของชาวบ้าน ตลอดจนแนวคิดผู้ที่มีส่วนสนับสนุนส่งเสริมการรวมพลัง เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชน โดยเฉพาะกรณีการผลิตข้าวซ้อมมือของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโคกอิฐ-โคกใน หมู่ 2 ตำบลพร่อน อำเภอดงหลวง จังหวัดนราธิวาส

1.4.1 พื้นที่เป้าหมายดำเนินการ

กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโคกอิฐ-โคกใน หมู่ 2 ตำบลพร่อน อำเภอดงหลวง จังหวัดนราธิวาส

1.4.2 กลุ่มตัวอย่าง

1.4.2.1 กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโคกอิฐ-โคกใน ผลิตข้าวซ้อมมือ หมู่ 2 ตำบลพร่อน อำเภอดงหลวง จังหวัดนราธิวาส จำนวน 20 คน

1.4.2.2 กลุ่มบุคคลสำคัญในท้องถิ่น ตำบลพร่อน อำเภอดงหลวง จำนวน 10 คน

1.4.2.3 กลุ่มบุคคลสำคัญในท้องถิ่นระดับ จังหวัดนราธิวาส จำนวน 10 คน

1.4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1.4.3.1 สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโคกอิฐ-โคกใน

1.4.3.2 แนวคิดของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโคกอิฐ-โคกในเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง

1.4.3.3 กิจกรรมการรวมกลุ่มของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโคกอิฐ-โคกใน

1.4.3.4 แนวคิดของบุคคลสำคัญในท้องถิ่น เกี่ยวกับการผลิตข้าวซ้อมมือของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโคกอิฐ-โคกใน

1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล

1.5.1 รูปแบบการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ควบคู่กันไป โดยศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคม ความคิดเห็น และเจตคติของชาวบ้าน ตลอดจนแนวคิดผู้ที่มีส่วนสนับสนุนส่งเสริมการรวมพลัง เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชน โดยเฉพาะกรณีการผลิตข้าวหอมมือของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโคกอิฐ-โคกใน หมู่ 2 ตำบลพร่อน อำเภอดงขี้เหล็ก จังหวัดนครราชสีมา เน้นการศึกษาที่ให้ความสำคัญในการเก็บข้อมูลเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ข้อมูล

1.5.2 พื้นที่เป้าหมายดำเนินการ

กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโคกอิฐ-โคกใน ชาวบ้านชุมชนบ้านโคกอิฐ-โคกใน หมู่ 2 ตำบลพร่อน อำเภอดงขี้เหล็ก จังหวัดนครราชสีมา

1.5.3 กลุ่มตัวอย่าง

1.5.3.1 กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร บ้านโคกอิฐ-โคกใน ผลิตข้าวหอมมือ หมู่ 2 ตำบลพร่อน อำเภอดงขี้เหล็ก จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 20 คน

1.5.3.2 กลุ่มบุคคลสำคัญในท้องถิ่น ตำบลพร่อน อำเภอดงขี้เหล็ก จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 10 คน

1.5.3.3 กลุ่มบุคคลสำคัญในท้องถิ่นระดับจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 10 คน

1.5.4 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.4.1 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโคกอิฐ-โคกใน

1.5.4.2 แนวคิดของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโคกอิฐ-โคกใน เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง

1.5.4.3 กิจกรรมการรวมกลุ่ม ของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโคกอิฐ-โคกใน

1.5.4.4 แนวคิดของบุคคลสำคัญในท้องถิ่นเกี่ยวกับกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโคกอิฐ-โคกใน

1.5.5 ขั้นตอนการดำเนินการ

1.5.5.1 จัดทำโครงการวิจัยส่งให้ มหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ เพื่อพิจารณาและอนุมัติตามระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้อง

1.5.5.2 เมื่อโครงการวิจัยได้รับการอนุมัติ ผู้วิจัยได้มีการประสานงานกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพร่อน และกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโคกอิฐ-โคกใน หมู่ 2 ตำบลพร่อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส เพื่อสะดวกในการลงพื้นที่เก็บข้อมูล

1.5.5.3 วางแผนการเก็บข้อมูลในพื้นที่ และประสานผู้ช่วยนักวิจัยในการลงเก็บข้อมูลระดับพื้นที่

1.5.5.4 การดำเนินการเก็บข้อมูล รวมถึงการติดตามการดำเนินการผลิตข้าวซ้อมมือ กรรมวิธีการผลิตข้าวซ้อมมือ และพร้อมสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างครบถ้วนถูกต้อง

1.5.5.5 ตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล บันทึกข้อมูลมีการสรุปผล ประเมิน และวิเคราะห์ข้อมูล

1.5.5.6 เขียนรายงานผลการศึกษิตตามโครงการวิจัยที่วางไว้

1.5.6 เครื่องมือที่ใช้การเก็บข้อมูล

1.5.6.1 แบบสอบถามสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน

1.5.6.2 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโคกอิฐ-โคกในเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง

1.5.6.3 แบบบันทึกการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับการผลิตข้าวซ้อมมือของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโคกอิฐ-โคกใน

1.5.6.4 แบบสอบถามสมาชิกบุคคลสำคัญในท้องถิ่น ตำบลพร่อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส

1.5.7 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

1.5.7.1 สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโคกอิฐ-โคกใน ใช้การวิเคราะห์สถิติร้อยละ

1.5.7.3 ความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโคกอิฐ-โคกในเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง และแนวคิดกลุ่มบุคคลสำคัญในท้องถิ่น ตำบลพร่อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ใช้การสังเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

1.5.7.4 กรรมวิธีในการผลิตข้าวซ้อมมือบรรจุถุง ใช้การสังเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

1.5.7.5 ความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโคกอิฐ-โคกโน้ ต่อการผลิตข้าวซ้อมมือ ใช้การวิเคราะห์สถิติร้อยละ

1.5.8 สถานที่ทำการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อดำเนินกิจกรรมตามแผนงานวิจัยในโครงการเฉพาะพื้นที่คือ บ้านโคกอิฐ-โคกโน้ หมู่ 2 ตำบลพร่อน อำเภอดงขี้เหล็ก จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งอยู่ห่างจากวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา ระยะทางประมาณ 35 กิโลเมตร ใช้เวลาในการเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัวประมาณ 30 นาที

1.6 ระยะเวลาทำการวิจัย และแผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย

ระยะเวลาดำเนินงานตามแผนงานโครงการวิจัยเริ่มตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2558- เดือนกันยายน 2559 รวมระยะเวลา 12 เดือน ใช้ช่วงเวลาดังนี้ วันจันทร์ วันอังคาร วันละ 3 ชั่วโมง และวันหยุดวันเสาร์ และวันอาทิตย์ วันละ 3 ชั่วโมง ในการดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัย

ตารางที่ 1.1 ระยะเวลาและแผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย

กิจกรรม	ปี 2558 – 2559											
	เดือน											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1. สํารวจ ศึกษา ข้อมูลเบื้องต้น	→											
2. เตรียม จัดทำโครงการวิจัย	→	→										
3. ขออนุมัติ โครงการวิจัย		→										
4. ประสานงานพื้นที่เก็บข้อมูล			→									
5. เตรียมเครื่องมือวิจัย			→	→								
6. เก็บข้อมูลตามโครงการวิจัย					→	→	→	→	→			
8. ตรวจสอบการเก็บข้อมูล					→	→	→	→	→			
9. จัดการ วิเคราะห์ข้อมูล										→		

กิจกรรม	ปี 2558 – 2559												
	เดือน												
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
10. สรุปผล / เขียนรายงาน / เผยแพร่													▶

1.7 คำสำคัญ (keywords)

1.7.1 การพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy Development) หมายถึง สภาพชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร บ้านโคกอิฐ-โคกโน หมู่ 2 ตำบลพร่อน อำเภอดากใบ จังหวัดนราธิวาส ในด้านเศรษฐกิจและสังคม กิจกรรมการรวมกลุ่ม แนวคิดในการแก้ปัญหาของกลุ่มแม่บ้าน รวมทั้งแนวคิดของบุคคลสำคัญในท้องถิ่น เพื่อที่จะทำให้สมาชิกประกอบอาชีพสุจริต มีรายได้พออยู่พอกินได้ และทำให้ชุมชนเข้มแข็ง

1.7.2 ชุมชน (Community) หมายถึง กลุ่มคนที่อยู่ร่วมกัน และสมาชิกทุกคน ให้ความสนใจ ในเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชนนั้นร่วมกัน มิเพียงแต่ให้ความสนใจอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ให้ความสนใจโดยทั่วไป ซึ่งมีขอบเขตมากพอที่จะอยู่ร่วมกันในชีวิตประจำวัน

1.7.3 ข้าวซ้อมมือ (Brown Rice) หมายถึง ข้าวสารที่กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโคกอิฐ-โคกโน หมู่ 2 ตำบลพร่อน อำเภอดากใบ จังหวัดนราธิวาส ทำการผลิตผ่านกรรมวิธี และใช้อุปกรณ์ดั้งเดิมตามภูมิปัญญาชาวบ้าน